

לפרשת "וישב" (2)

א. כמסורת אימותיו, מפלה יעקב בין ילדיו ומעדיף את יוסף על פני אחיו הבוגרים. הוא לא מנע מבניו להתעלל באנשי שכם, והוא יבכה עד זקנתו את אשר יעוללו לבנו האהוב, ליוסף.

ב. ניהי פֶּאֶשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֶל אָחָיו וַיִּפְשִׁטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתֹנֶתוֹ אֶת כְּתֹנֶת הַפְּסִים אֲשֶׁר עָלָיו: וַיִּקְהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מַיִם: וַיִּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לֶחֶם... [בראשית לז, 23 - 25]

ג. מי ששותק אל מול מרמה ורצח, מי שמחריש בזמן עושק וחוסר צדק, מי שאינו זועק למראה כאב ומצוקה של אחרים, הוא יאכל את לחמו בהשקט ובשלוה, כשאחיו מושלך בבור.

ד. **כלום לא עצוב / אביתר בנאי**

מישהו נכנס לחנות דווקא נחמד מאוד
רגע כואב בחזה ופתאום נופל ומת
בגיל ארבעים ושש עם בית ואשה
ורגע אחד בחזה ואשה אחת
תישן לבד.

מישהי נוסעת בטרמפ דווקא יפה מאוד
לא מזמן קיבלה הצעה היא חושבת שהיא תסכים
אוי כמה שהיא בכתה כשהנהג את החולצה
קרע לה

תינוק בקומה מעל בוכה חזק מאוד
אבא את אמא דקר וירה לעצמו בראש
ודם מקומה מעל נוזל לי על החלון
על מה אני חושב הלילה

כלום לא עצוב הכל כרגיל
כלום לא קורה פה
כלום לא קורה פה

הרבה כאבים בגוף והרבה כאבים בלב
הרבה בניינים יפים והרבה אמנות ותרבות
הרבה הורים מתים והרבה קירות נסדקים
ולי זה נראה פתרון ללכת איתך לישון
הלילה

כלום לא עצוב הכל כרגיל
כלום לא קורה פה
כלום לא קורה פה
הכל שקט, הכל שקט

איזה לילה יפה לחלום חלומות יפים